

Poetiske Afegning

aa

Den bedrøvelige Tilstand

Udi

Den H. lykkelige Hedebrand

Som 20. Okt. blev op-

hændt udi Köbenhavn.

Kbh. 1728.

V box 25 : 723

En kort
Poetiske Aftegning
Paa
Den Bedrøvelige Tilstand
udi
Den Ulykkelige Ild-Brand
Som
Den 20de Octobr. 1728.

Blev optændt udi den
Kongl. Residens-Stad Kiøbenhavn,
Kand siunges under den bekiendte Melodie:
Hiertelig mig nu langes, &c.

Prentet i Kiøbenhavn Aar 1728.

V. box 25:723

Du Danske Konge-Sæde,
Eldgamle Kiøbenhavn,
Som bærer Rigets Blæde
Og Trone i din Favn.
En Dronning for de Stæder,
Som udi Norden staaer;
Din Skiebne vi begraeder
Med mangen modig Taar.
2. Vort Hierte det maae grye,
Og Blodet isne slet,
Naar vi din Rød beskue
Og estertænke ret:
O! uslykfelig Vaade!
O! Jammer-sulde Brand!
Du brugte uden Naade
Din fæle Morder-Land!
3. De ædle Zions Sonner,
Som bærer Ordet frem,
Og tiener GUD med Bønner
I vort Jerusalem,
De sig med Sorg beklage
For baade GUDS og sit,
Som de ved Himlens Plage
Og Straf er bleven qvit.
4. Den røde Hanes Dinger,
Som slagred rundt omkring,
Paa HERRENS Huus sig svinger
Og sparer ingen Ting;
Fem Helligdommens Sæder
Blev Ilden til et Rød,
Endskiont at disse Stæder
Stoed Himlen selv til Lob.
5. Thi SÅNDE PEDER knæled
Ned i den sorte Ford;
Vor FRUE misted Mæled,
Som sang saa højt i Nord,

Med Hielp hand er tilrede,
Og kun af Naade veed,
Ia midt udi sin Brede
Beteer Barmhiertighed.
24. Hans Navn høypriiset være,
Saa vidt som Solen gaer,
At Slægt fra Slægt maa lære
Hvad HERRENS Arm formaaer,
Vor Frygt og Sorg da begge
Indbyltes i vor Rød,
Som vi ved Troen lægge
Ned udi Jesu Skiod.
25. Imidlertid velsigne
Din egen Salved Mand,
Som stedse dig vil ligne
Saa vidt en Jordist Land,
Thi hans aarvaagne Dye
Med Forsyn aabnet staaer,
Og skiotter ingen Møye,
Saa langt hans Scepter naaer.
26. I sær hans eroned Finding
Af denne Tiid vil faae
En Palme-Green til Binding,
Som ævig grøn skal staae,
Fordi vor Sool i Norden
Saa faderligen saae
Tit dem, som ned paa Jorden
Plat Huuse-bilde laae.
27. GUD selv ved ham oprette
Det faldne i vor Stad,
Og ham med Dage mette
For vi skal stilles ad;
Saa sætter snart hans Hænder
Alting igien i Stand;
Thi hand so selv bekiende r
GUD for sin Hielpes Mand. 28. GUDS

28 Guds Baretagt og Øye
Omkring vor Dagmar gaae,
Som kand udaf det Høye
Alt Got af Guld formaae;
Hun Himmels Almagt priser
I Andagts stille Ro,
Dg dalig Dags beviser
I Sierningen sin Ero
29. Guld flette selv af Lykke
En Kranz, som bliver grøn
Til Nordens Haab og Smykke,
Den store **FRJDENS SØN.**
Hans Dyb har det i Øye
Som Scepteret anstaaer,
I sin Hr. Faders Beye
Dg Fode-Spor hand gaaer.
30. Guld med sin Cherubs Dinge
Dg trygge Baretagt
Beskue og omringe
Alt Kongens Huus og Slægt
Samt alle dem tilige
Som Kongen ere tro,
Dg dette Evilling-Rige
Bebygge og beboe.

